

ת"פ 40357/01/23 - מדינת ישראל נגד יאיר אהרון

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 40357-01-23 מדינת ישראל נ' אהרון(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

יאיר אהרון

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) וכן בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.1.23 התפרץ הנאשם לדירת המתלוננים - זוג קשישים ילידי 1933 ו-1940 - באופן שנכנס לחצר ביתם ופתח את דלת הבית אשר הייתה סגורה אך לא נעולה. הנאשם נטל מהדירה תעודת זהות ובה 650 ₪ שנועדו לרכישת תרופות עבור המתלוננים וכן טלפון נייד שהכיל תמונות בעלות ערך רגשי רב. המתלוננים שהו בבית באותה העת ומשהבחין המתלונן בנאשם ושאל למעשיו, עזב הנאשם את הדירה תוך שהוא משליך את תעודת הזהות ארצה ומשאיר ברשותו את הכסף המזומן והטלפון הסלולארי. למחרת היום, כאשר הבחינו שוטרים בנאשם, ניסה הוא להימלט מהמקום אך נתפס בסמוך לאחר מרדף.

תסקיר שירות המבחן

2. לבקשת הנאשם ביקשתי לקבל תסקיר על אודותיו. שירות המבחן ציין כי הנאשם מקבל אחריות למעשיו אך טוען שעשה זאת כביטוי לתחושת כעס על עצמו ועל הסביבה ולצורך רווח כספי. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן רצון להיגמל מסמים במסגרת סגורה, אך צוין שעד כה הוא לא השתלב בהליך טיפולי בבית המעצר בשל היעדר מוטיבציה. שירות המבחן ציין כי הנאשם מקיים אורח חיים התמכרותי תוך שהוא מתמקד בצרכיו ומתעלם מצרכיו של האחר וכן מהחוק. עוד צוין שהנאשם מתקשה בשמירה על ניקיון מסמים למרות שהשתתף בעבר בטיפולים אינטנסיביים ואף נשר לאחרונה מטיפול בתחליף סם. עם זאת, ציין שירות המבחן כי הנאשם מבטא רצון לשינוי, הוא מודה במיוחד לו ומבטא אמפתיה כלפי המתלוננים. לאור כך הומלץ לדחות את המשך הדיונים על מנת לאפשר למצוא עבורו קהילה טיפולית.

3. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים דחיתי את המלצת שירות המבחן שמהותה שחרור הנאשם ממעצר ושילובו

בהליך גמילה ארוך טווח. בהחלטתי מיום 4.4.23 ציינתי כי "שילוב העובדה שמדובר בהליך טיפולי שסיכויי הצלחתו מוטלים בספק, עם האפשרות (הסבירה) שממילא בסופו של יום תוענק הבכורה לשיקולי ההלימה וההרתעה, מביאים למסקנה לפיה אין מקום לאפשר את שחרור הנאשם לצורך שילובו בהליך גמילה. לא התעלמתי מהטענה לפיה הצלחת הנאשם היא גם הצלחתו של הציבור כולו, אשר יזכה לאזרח מועיל וכזה שאינו פוגע בחברה. דברים אלו נכונים כמובן ואולם, ראוי לברור את המקרים המתאימים לשחרור ממעצר לצורך הליך טיפולי בשלב זה של הדיון ומקרה זה אינו נמנה עליהם".

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם וטענה שאין מדובר רק בעבירת רכוש הפוגעת בזכות הקניין, אלא בעבירה הפוגעת בתחושת הביטחון של הפרט ובפרטיותו. כן צוין שבמקרה זה העבירה בוצעה כלפי זוג קשישים שנכחו בבית בעת שהנאשם נכנס לתוכו ואף הבחינו בו. עוד צוין שהנאשם גנב כסף שיועד לתרופות וטלפון סלולרי שהכיל תמונות יקרות ערך. המאשימה הוסיפה וציינה שהמתלונן נפטר זמן קצר לאחר ביצוע העבירה וכי הטלפון לא הושב עד היום. לאור כך טענה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 18 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם ציינה המאשימה את עברו הפלילי המכביד, את העובדה ששוחרר ממאסר זמן קצר ביותר לפני ביצוע העבירה הנוכחית ואת העובדה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה. לאור כך ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 40 חודשים, להפעיל במצטבר את המאסר המותנה וכן להטיל מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

5. אחות הנאשם ביקשה לומר דברים וציינה כי פעל תחת השפעת סמים, כי הוא מבקש לשוב למוטב וביקשה שבית המשפט ימליץ על כך.

6. הסנגור טען כי מעשה העבירה לא גרם לנזק כלשהו בדירה וכי לא נגרם נזק כספי ממשי, אם כי היה ער לנזק הרגשי במקרה זה. לאור כך עתר הסנגור לקביעת מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם ציין הסנגור את ההודאה בהזדמנות הראשונה אשר ביטאה הפנמת הפסול וכן חסכה בזמן ובעדות המתלוננים. בעניין זה הדגיש הסנגור כי ההודאה, בהזדמנות בה ניתנה, חסכה את הצורך בעדות מוקדמת של המתלוננים וביקש לזקוף זאת לזכות הנאשם. הסנגור הפנה עוד לתסקיר שירות המבחן אשר סבר שיש ליתן לנאשם הזדמנות לעבור גמילה מסמים וביקש שהעונש שיוטל עליו יהיה מידתי ובעל מסר שיקומי. ביחס למאסר המותנה ביקש הסנגור להפעילו בחופף באופן חלקי.

7. הנאשם הביע צער וחרטה על המעשה, קיבל אחריות למעשה וביקש לאפשר לו לעבור הליך גמילה בבית המאסר.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פריצה לדירת מגורים פוגעת כמובן בקניינם של הבעלים. עם זאת, היא גורמת גם לפגיעה קשה בשלוות רוחו, בפרטיותו ובזכותו של בעל הדירה לחוש בטוח בביתו-מבצרו (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואנה** (31.12.2008)). כן, ראו:

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפיצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים" (רע"פ 398/14 **טל בן משה ערג' נ' מדינת ישראל** (16.03.2014))

ראו גם: רע"פ 4789/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.7.2022):

"עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו ... יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדלת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, בידוע כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, נוכח הפגיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי".

9. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה אציין שאכן אין מדובר בהתפרצות אלימה, אלא בכניסה לדירה שדלתה הייתה סגורה אך לא נעולה - בשיטת "מצליח". ואולם, אף ביחס ל"שיטת עבודה" זו (המוכרת היטב לבתי המשפט העוסקים בתחום) יש להעביר מסר ברור ובלתי מתפשר לפיו מדובר בהתנהגות עבריינית חמורה. אוסיף בעניין זה שבמקרה שהעברין מצליח במזימתו, היינו שהדלת לא הייתה נעולה וכניסתו "הבלתי אלימה" התאפשרה, הסיכוי שיפגוש בבעל הדירה גבוה ולא אחת אף וודאי, שהרי אם הדלת אינה נעולה בעלי הדירה מצויים בה וענייננו יוכיח, שהרי המתלונן (קשיש כבן 90 הישוב בכיסא גלגלים) הבחין בנאשם במהלך האירוע ואף הביא למנוסתו. עוד יודגש שהנאשם גנב את כספם של המתלוננים שהיה מיועד לתרופות ואף את מכשיר הטלפון הנייד שהכיל תמונות של בנם המנוח. אני מוכן להניח שהנאשם לא ידע מראש שמדובר בביתם של קשישים ואולם משפגש בדירה במתלונן (כאמור, קשיש בן 90 הישוב בכיסא גלגלים), לא נכמרו רחמיו עליו אלא הוא המשיך בשלו, נטל את הכסף והטלפון עזב את הדירה. להשלמת התמונה אציין שהרכוש לא הושב עד היום.

10. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של פריצה לדירה מחמירה ובית המשפט העליון קבע לא אחת שיש לנקוט יד קשה כלפי המבצעים עבירות אלו. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 4789/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.7.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לדירה וגניבה

ונגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בשעת לילה מאוחרת התפרץ הנאשם לבית מגורים, גנב מספר פריטים ביניהם טלפון נייד ושעונים ונמלט מהמקום לאחר שהמתלוננת התעוררה משנתה, הבחינה בו והחלה לצעוק. בית משפט השלום קבע כי המתחם נע בין 13 חודשי מאסר בפועל ועד 29 חודשי מאסר ובית המשפט העליון הדגיש כי העונש הולם את חומרת המעשים וכי "אף לו היה נגזר על המבקש עונש חמור יותר - לא היה מקום להקל בעונשו"; רע"פ 6607/21 **אמיר חסון נ' מדינת ישראל** (21.10.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות קשירות קשר לביצוע פשע, התפרצות לדירה מגורים בצוותא, גניבה והיזק לרכוש במזיד בכך שביחד עם אחרים התפרץ לדירת המתלוננים בשתי הזדמנויות וגנב כספת ובה מעל לחצי מיליון שקלים, דרכונים ומפתחות. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נלווים. ערעור המדינה התקבל ונקבע כי המתחם שנקבע (10-24) מקל ועונשו הוחמר לעשרה חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 30,000 ₪. בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו חורג מרמת הענישה הנוהגת והוא אף מקל; רע"פ 689/20 **גבאי נ' מדינת ישראל** (28.1.2020), בו הוטלו על נאשם 12 חודשי מאסר בפועל בגין פריצה לדירה שבוצעה בדרך של שבירת סורגי חלון, כניסה לדירה וגניבה של תכשיטים בשווי 6,000 ₪. בית המשפט העליון ציין כי העונש אינו מחמיר יתר על המידה ודחה בקשה למתן רשות ערעור; רע"פ 512/22 **חאלד דגמש נ' מדינת ישראל** (23.3.2022), בו הוטלו על נאשם בעל עבר פלילי 20 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי (כך שסה"כ הוטלו עליו 27 חודשי מאסר) בגין פריצה לדירה שבוצעה בשעת לילה מאוחרת באמצעות מפתח מותאם; רע"פ 1857/21 **חאלד עיד נ' מדינת ישראל** (17.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לדירה וניסיון גניבה ונידון ל-10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה היה נעדר עבר פלילי ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו בשל סירובו ליטול חלק בהליך טיפול; רע"פ 3058/18 **אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.2018) בו הוטלו על נאשם שפרץ לדירה וגנב ממנה כספת, 14 חודשי מאסר תוך שנקבע מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר; עפ"ג 49009-12-21 **מדינת ישראל נ' חליל** (28.12.21), בו הוחמר עונשו של נאשם שפרץ לדירה וגנב ממנה כספת שהכילה רכוש ל-15 חודשי מאסר. בעניין זה קבע בית המשפט המחוזי שגבולו התחתון של מתחם הענישה אינו נמוך מ-12 חודשים.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בנסיבות ביצוען, נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לכף הזכות את ההודאה בהזדמנות הראשונה ובשלב מוקדם מאוד של ההליך. אכן, כפי שציין הסנגור, הנאשם הודה מיד בפתח משפטו ובכך אף ייתר את הבקשה לגביית עדות מוקדמת של המתלוננים. כן הבאתי בחשבון את החרטה שהפגין ואת רצונו המוצהר בשינוי. בעניין זה נתתי דעתי גם לאופן בו התרשם שירות המבחן מרצונו בשינוי. מנגד, זקפתי לחובתו בראש ובראשונה את העבר הפלילי המכביד, הכולל שורת עבירות רכוש, לרבות עבירות בגין נידון לעונש מאסר לא קצר, ממנו שוחרר כחודש וחצי לפני ביצוע עבירה זו. עוד הבאתי בחשבון שהרכוש שנגנב, ובעיקר מכשיר הטלפון הנייד, לא הושב עד היום. כן הבאתי בחשבון שמאסר מותנה בן 7 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו לא הביא להרתעה.

13. לאור כך, מתחייבת ענישה משמעותית הכוללת עונש מאסר ממושך לריצוי בפועל. יש לקוות כי הנאשם ישכיל וינצל תקופה זו לצורך גמילה מסמים כפי שהצהיר שבכוונתו לעשות. שירות בתי הסוהר יטיב לעשות אם יאפשר זאת בהתאם לנהליו והתרשמותו המקצועית.

14. לאור כך ולאחר שנתתי דעתי לשיקולים לקולה ולחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 15 חודשים.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 7 חודשים (ת"פ 32369-08-21 שלום קריות, גזר דין מיום 9.12.21) וזאת במצטבר לעונש אותו הטלתי.

סה"כ יישא הנאשם עונש מאסר בן 22 חודשים וזאת החל מיום מעצרו - 4.1.23

ג. מאסר מותנה בן 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו כל עבירת רכוש שהיא פשע.

ד. מאסר מותנה בן 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש מיום שחרורו כל עבירת רכוש שהיא עוון.

ה. פיצוי לעדת תביעה מס' 6 בסך 5,000 ₪. הסכום ישולם עד יום 1.1.24. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכן גזר הדין. מובהר למתלוננת שאין בגזר הדין למצות את מלוא זכויותיה והיא רשאית לנקוט בהליך אזרחי מתאים.

ו. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם ותקופת המאסר שהוטלה עליו אני נמנע מהטלת קנס.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"ג, 13 אפריל 2023, במעמד הצדדים.